

Alicia Hamm

2012: Čas rovnováhy

22.8.2012 - 9.9.2012

ČAS ROVNOVÁHY (1)

Možná bychom měli najít nové slovo pro "čas". Je tolik významů tohoto slova, že je vždy třeba vysvětlovat, co jsme měli na mysli, když toto slovo použijeme: těžké časy, nemám čas, časově náročné, nový čas, duch času, dlouhá doba, je na čase, není času nazbyt, atd.!

Vědci říkají, že Matka Země se poslední dobou zpomaluje (o vteřinu). Sešli se před několika týdny, aby se dohodli, zda se v souladu s tím přenastaví světový čas a rozhodli se vzít si "čas na rozmyšlenou" po dobu patnácti let. Mezitím vše zůstane při starém.

Ale kdo nebo co je čas?

Říká se, že kvalita času se změnila. To znamená, že musíme předpokládat, že jsme předtím kvalitu času znali.

Věda definuje čas jako "pohyb v prostoru", pomocí něhož se dostaneme do relativního bodu, protože záleží na rychlosti, kterou se v prostoru pohybujeme a na způsobu, jakým prožíváme čas.

Pro civilizaci nabývá rychlost největšího významu, máme tedy rychlý čas, vzácný čas, žádný čas (matka stresu), za kterým se honíme až do důchodu, kdy zpomalíme a máme konečně čas, s čímž pravděpodobně těžko něco uděláme, pokud si nevytvoříme jiný vztah se svým časem.

Musíme si přiznat, že čas vnímáme subjektivně, odděleně od tikajících hodin, že známe pouze tento subjektivní pocit kvality času a že TEĎ se naše vnímání času změnilo, zřejmě s tou vteřinou navíc, kterou si Matka Země vzala pro svůj pohyb v prostoru. Stala se pomalejší.

Pokud je naše vnímání času subjektivní, znamená to, že je to tak pouze pro mě. Je to můj čas. Vyměřený čas pro mě, můj celý život, čas mého života na zemi v tomto těle. Musím tomu dát význam, aby vše, co jsem zažil, v průběhu tohoto života, dávalo smysl.

Když vložíme čas do duálního systému, jako je: vnitřní - vnější, pravý - levý, objektivní - subjektivní atd., musíme rozpoznat dvě kvality času: vnější – pravý - objektivní čas hodin a kalendářů, a vnitřní – levý – subjektivní čas lásky a štěstí (krátký) nebo smutku a bolesti (dlouhý).

Když bychom vystoupili z duality ve snaze najít jinou možnost, mohli bychom najít středový bod, polohu mezi těmito dvěma extrémy, který můžeme nazvat "věčná kontinuita času". Tam, kde jsme vždy "Já".

Tam, ve svém středu, kde JÁ JSEM, může být vteřina nekonečně dlouhá a odtamtud je pohled na náš život grandiozní (impozantní).

Gran Dios. (Velký Bůh) Gran Diosa. (Velká Bohyně).

Tam bychom mohli být v rovnováze mezi dvěma extrémy naší duality, protože rovnováha potřebuje pevný střed, který udrží dvě vnější strany ve stejné výšce.

Meditace

Zastavení času. Být teď a tady. Dýchat.

Čas rovnováhy (2)

Uvnitř Venku

Levá Pravá

Nahoře Dole

Vpředu Vzadu

Světlo Stín

Zářící Temné

Brzy Pozdě

Den Noc

Co je mezi tím ?

Bo Yin Ra říká:

"Nic víc a nic míň, mezi tím je: Já jsem"

V Řeckém Divadle byla každá postava charakterizována dvěma maskami - jednou smějící se vpředu a druhou smutnou vzadu.

Postava je tou maskou. Kdo je ten, co ji nosí?

Meditace

"Šamanské zrcadlo"

Čas rovnováhy (3)

Abychom dosáhli středového bodu, potřebujeme nejprve opustit pozici oběti, pocit, že jsme bezmocní v tomto nespravedlivém světě.

Musíme čelit situacím, se kterými jsme v této době konfrontováni, musíme je vidět jako lekci nebo misi, pro kterou jsme se do tohoto "ted" inkarnovali.

Pokud jsme na své misi, nejsme ve svém egu a ego, jak je dobře známo, je tím jediným, kdo trpí. Na své misi jsme ve službách většího cíle, který neovlivňuje pouze nás a proto jsme v kruhu a nepracujeme sami, náš život dává smysl, jsme v jednotě s větším celkem.

VŠICHNI JSME ZPŘÍZNĚNI.

Toto je pevný základ a solidárnost, je to něco vyššího a něco hlubšího, jsme ve svém skutečném středu, učíme se v rámci svého vlastního vývoje a pracujeme na společném cíli. V tomto kontextu rozumíme postojům jiných lidí, chápeme, že všichni jsou důležití a pokud každý zvládá svou práci, pomáhá to nám všem. Proto je důležité pomáhat si navzájem, pro dobro nás všech. V tomto kontextu je nedůležité, zda se jedná o život dítěte, nebo léčení, zastavení války či vyslovení přátelského slova...nejspíš jedno vyvolává druhé, protože vše se vším souvisí.

METAKUYE OYASIM

Meditace

Šamanské zrcadlo

Cesta bez odporu.

Nic se neztrácí?

Vše se přetváří?

Forma se ztrácí!

Možná, že toto je v čase změny to nejtěžší:
snažíme se pevně držet formy, kterou jsme již opustili.

Jestliže je čas pouze pohybem v prostoru, potom by z našeho pohledu mohl být místem v prostoru, skrz které prochází Země. Z vnějšího pohledu by to v přírodě byl například věk dinosaurů nebo historie lidské rasy, vývoj různých civilizací, různé epochy, a tak dále.

Pokud o tom budeme uvažovat subjektivně, jednalo by se o místo nebo dimenzi v našem vědomí, kde vnímáme čas v určité formě, například dětství je určitým stavem vědomí se svou vlastní formou vnímání.

Ať tak či onak, když se pokoušíme udržet tvar, který se od nás vzdaluje (podobu mládí, velikost úspěchu, stav zamilovanosti vůči partnerovi, atd.), vytváříme odpor k proudění s naším časem, to znamená, s pohybem a vývojem, kterými prochází Matka Země a naše duše v přítomném okamžiku.

Když nevytvoříme odpor a jednoduše se podíváme na to, co se (nám) děje, zůstaneme-li stát ve své středové ose a pouze pozorujeme a necháme vše proudit ve snaze pochopit, čím si procházíme, proč se to děje tímto způsobem, co to pro nás znamená, jaké části jsou tím ovlivněny, co se můžeme naučit, jak pomoci, co vyřešit, zlepšit, rozvinout....Pokud jedna naše část trpí, snažíme porozumět proč je tato část připoutána k určitému bodu a odmítá transformaci....

Musíme pochopit co znamená "chtít zůstat" ve formě, která se nechce změnit. Nebo na druhé straně "nechtít přijmout" formu ke které se vyvíjíme, přejíce si, aby realita byla jiná.

V obou případech odporujeme proudění v harmonii s probíhající přítomností a to nás zlomí a rozhodí, vytlačí nás to z našeho středu.

Cesta bez odporu nám radí, abychom byli jako voda, porozuměli našemu vědomí, naší identitě, že jsme tekutým světlem proudícím s Matkou Zemí a Velkým Duchem, Univerzální Inteligencí, v pohybu, který je součástí celého Vesmíru.

Takto, jako tekutina, budeme bezbolestně přecházet z jedné formy do druhé, v neustálé transformaci vývoje duše.

Nic nezůstává nehybné.

Meditace:

"Tekuté Já"

www.aliciahamm.blackeye.cz

Program na rok 2012 uveřejníme na webu do konce dubna.

